

Subject; saa fulgte deraf, at kun de moralistiske Maadelige kunde bytte med hinanden og ligeledes kunde kun de Skikkelige bytte med hinanden; men hermed har Værnepligten Intet at bestille. Værnepligtsloven har fastsat Bestemmelser for, hvem der skal udelukkes fra at aftjene deres Værnepligt sammen med det andet Mandskab; at give andre Bestemmelser er kun at besvære Værnepligten for Befolkningen, og det er der ingen Anledning til. Vytningen har heller ikke hidtil været besværet deraf, og hvad Stillingen angaaer, da er den Paragraph, der handler derom i den nuværende Værnepligtslov, vedtagen paa en Tid, da Antallet af dem, der vare frie, var stort, og som følge deraf havde denne Bestemmelse, dengang den blev vedtagen, en ganske anden Betydning end nu. Det, hvorfor man holder saa fast ved disse Bestemmelser om Stilling — det er sagt os her, og derfor kan jeg gjentage det — er, fordi man har brugt dem paa følgende Maade. Man har antaget Mænd til Underofficerer under 8 Aars Tjenesteforpligtelse, og disse har man saa efter 5 Aars Tjeneste overført i Forstærkningen, i Henhold til en Paragraph, som siger, at den, der har paataget sig 8 Aars stadig Tjeneste i Hæren, for paa denne Maade at udtjene sin Værnepligt, bliver, hvis han har tjent 5 Aar eller derover, at overføre til Forstærkningen, idet man har regnet dem disse 5 Aar tilgode som den hele Tjenestefylde i Linien og Krigsreserven; dette har man gjort, uagtet man har contraheret med dem om et Tidsrum af 8 Aar og givet dem Tilladelse til at indtræde som Stillingsmænd. Det er saaledes en indirecte, en umiddelbar Skat, man paalægger Befolkningen til Fordeel for en enkelt Klasse, som Monarchiet selv kan lønne saaledes at det kan faae dem uden at benytte dette Middel dertil. — Det er en vigtig Maade at behyrde Vytningen og Stillingen paa for Befolkningen. Det er Vædringsforlaget Nr. 7, som angaaer Stillingen, og Vædringsforlaget Nr. 9, som angaaer Vytningen, samt Nr. 10, 11 og 12, svarende til § 24 i Værnepligtsloven. Denne har ogsaa en Betydning, som jeg skal fremhæve. Det hedder deri: „Den, der paa Grund af sit udtrukne høiere Nummer ei strax udtages til Soldat, skal dog

være pligtig, om fornødent, at underkastes Vaabenøvelse og bliver at betragte som overcomplet Soldat, saaledes at han i Løbet af Aaret indtil næste Sessions Afholdelse kan indkaldes til Dækning af opstaaede Vacancer. De, der ei saaledes i Løbet af Aaret ere blevne anvendte” — det vil sige indkaldte — „ansættes paa næste Session i Forstærkningen, men kunne dog endnu i et Aar underkastes Udskrivning til den staaende Hær, saafremt Aarets Mandskab ikke maatte være tilstrækkeligt til den bestemte Udskrivning.” Man vil see, at der i denne Bestemmelse ligger en Forskjel mellem „udskrevne” og „anvendte”. Det „udskrevne Mandskab” kan omfatte det samtlige Mandskab; man kan gennem en Udskrivningslov, som hidtil er steet, erklære, at det samtlige Mandskab skal udskrives, og naar de ere udskrevne, holdes de i 8 Aar under den strengere Tjenesteforpligtelse, som nu er gjort strengere derved, at det er overladt til en os ubekjendt Indfyldelse at kalde det „Linien” istedetfor „den staaende Hær” i 8 Aar, at tage Forskjelligheden bort mellem Krigsreserve og Linie. Saaledes er det for Diebliffet, og den ærede Rigsbagsmand her tæt ved (Beck), som har saa stor Andeel i, at dette er steet, veed godt Betydningen deraf; han har jo sagt det. Naar man derimod holder fast ved Ordet „anvendte”, vil det sige, at naar Mandskabet er udfkrevet, er der 2 Aar, i hvilke det kan blive benyttet; men saa skal det være „anvendt”, som Loven har forstaaet dette Ord, det vil sige: indkaldt til Øvelse og Tjeneste. De, der ikke ere det, overgaae til Forstærkningen og faae alle de Friheder og Vædringsbequemmeligheder, som følge dermed. Naar man havde beholdt Forslaget, som det tidligere var, da det kom herfra første Gang, havde Hæren haft mange Bequemmeligheder, som den nu ikke kan faae; men da den ikke vil taale Begrænsninger, maae vi ogsaa være varsomme med at give Indrømmelser. Vædringsforlaget under Nr. 13 til § 33 svarer ligeledes til den nujældende Værnepligtslov § 30. Den lyder saaledes: „Det til Forstærkningen hørende Mandskab, der ikke først har tjent i Linien, skal være pligtigt til, naar forlanges, at indfinde sig i de anordnede Exerceerstoler, for at va-